

Beretning nr. 3. Beretning afgivet af Europaudvalget den 10. maj 2001

Beretning

om

Europaudvalgets fremtidige arbejde

Indledning

I denne beretning fra Europaudvalget er der foretaget en sammenhængende og bred evaluering af Europaudvalgets arbejde og rolle i den danske Europapolitik og debat herom.

Formålet hermed er at styrke den politiske og folkelige debat om dansk Europapolitik nu og i fremtiden, så der i en løbende dialog med befolkningen kan skabes en stærkere folkelig forankring af Danmarks Europapolitik. Udgangspunktet er at styrke Folketingets, folketingsmedlemmernes, Europaudvalgets og fagudvalgenes rolle i Europapolitiske spørgsmål i sammenhæng med den indenrigspolitiske og globale udvikling.

Det forudsætter en række forbedringer af den politiske behandling af Europas spørgsmål i Folketinget, i Europaudvalget, i fagudvalgene – og dermed også i samarbejdet med regeringen – samt en styrkelse af den sammenhængende betjening, som gives af EU-sekretariatet – herunder repræsentanten i Bruxelles – EU-konsulentten og EU-Oplysningen.

Det forudsætter en udvidelse og forbedring af EU-oplysningen og -debatten og mulighederne for folkelig debat og inddragelse i EU-spørgsmål, herunder også gennem de tilskudsmuligheder, der bevilges til debataktiviteter om EU i det danske samfund, og som administreres gennem Nævnet vedrørende EU-oplysning.

Det forudsætter, at Europaudvalgets udadvendte virksomhed øges gennem udviklingen af et mere systematisk løbende samarbejde med bl.a. Regionsudvalget og ØSU-repræsentanterne samt de folkelige organisationer og med initiati-

ver, der øger det udadvendte samarbejde og åbenheden i Europapolitikken endnu mere.

Europa-Parlamentets rolle gør det også nødvendigt at få systematiseret relationerne til de danske Europaparlamentarikere, både på Europaudvalgs- og fagudvalgsniveau, så Folketinget kan sikres øget indflydelse tidligere i processen, og så Europaparlamentarikerne ligeledes kan få en stærkere relation til Folketinget i disse spørgsmål. Dette aktualiseres yderligere af den fulde gennemførelse af Amsterdamtraktaten og Nicetraktaten. Komitéprocedurerne øger også behovet for at sikre den maksimale politiske indflydelse i disse sager.

Det danske EU-formandskab i 2. halvår 2002 giver også allerede nu anledning til overvejelser om Folketingets og her ikke mindst Folketingets Europaudvalgs rolle i forbindelse hermed. Endelig giver Post-Nice-beslutningen om, at der ved en EU-regeringskonference i 2004 skal drøftes indretningen af fremtidens EU – herunder bl.a. om de nationale parlamenters rolle, om en ny traktat, om charteret om grundlæggende rettigheder skal ind i Traktaten – anledning til, at der ved tilrettelæggelsen af Folketingets Europaarbejde skabes bedst muligt grundlag for, at alle partier, organisationer, bevægelser og befolkningen uanset holdningen til EU eller enkelte EU-samarbejdsområder kan deltage aktivt i processen på en ligeværdig måde.

Europaudvalgets deltagelse i EU-landenes konference for de nationale parlamenters Europaudvalg, COSAC, har også givet anledning til overvejelser, ligesom spørgsmålet om udviklingen af et tilsvarende Fag-COSAC-samarbejde